

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/107/2023
Identifikačné číslo spisu:	4115219132
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:4115219132.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Y. Ľ., narodeného XX. Y. XXXX, T. S. XX a 2/ T. U., narodenej XX. Y. XXXX, P. W., X. XXXX/XX, zastúpených splnomocnenkyňou BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Laurinská 4, IČO: 36 833 533, proti žalovaným 1/ Ž. L., narodenej XX. Y. XXXX, P. W., L.Ž. XXX/XX, zastúpenej splnomocnenkyňou Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., Nitra, Farská 25, IČO: 36 856 282, 2/ T. R., narodenej XX. H. XXXX, P. S., V. D. XXX/XX a 3/ Y. R., narodenému X. Y. XXXX, P. S., V. D. XXX/XX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17C/341/2015, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. novembra 2022 sp. zn. 7Co/78/2021, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovanej 1/ náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Žalovaným 2/ a 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 24. júna 2021 č. k. 17C/341/2015-262 zamietol žalobu, ktorou sa pôvodná žalobkyňa (H. Ľ.) domáhala určenia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam (evidovaným na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. P. S.), žalovanej 1/ priznal voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, žalovaným 2/ a 3/ náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 41, § 47 a § 53 ods. 1 a 3 zákona č. 323/1992 Z. z. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Notársky poriadok“) a ustanoveniami § 37 ods. 1, § 39 a § 40 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“). Vecne dôvodil, že pôvodná žalobkyňa uzatvorila ako darkyňa formou notárskej zápisnice darovaciu zmluvu so žalovanou 1/ a jej manželom (vnukom pôvodnej žalobkyne) ako obdarovanými, predmetom ktorej bolo darovanie sporných nehnuteľností, pričom túto darovaciu zmluvu považovala za

neplatnú z dôvodu, že pri jej spísaní nebol pririatý tlmočník ani jej nebol obsah notárskych zápisníc pretlmočený, a to napriek skutočnosti, že neovládala slovenský jazyk. Súd prvej inštancie konštatoval, že účel spísania darovacej zmluvy u notára nebol vôbec sporný; samotná právna predchodkyňa žalobcov uviedla, že vedela, z akého dôvodu ide k notárovi a súhlasila s darovaním sporných nehnuteľností vnukovi a jeho manželke (žalovanej 1/) a taktiež potvrdila, že o tom vedeli aj jej deti a notársku zápisnicu podpísala dobrovoľne. Pri spisovaní notárskej zápisnice bola prítomná žalovaná 2/ ako aj syn alebo jej Y. Ľ.. Všetci rodinní príslušníci vedeli, čo má byť predmetom notárskej zápisnice, prítomné strany pri spisovaní notárskej zápisnice nič nenamietali, pričom vedeli, že ich matka ovládala slovenský jazyk len „kuchynsky“ a samotnú notárku na túto skutočnosť ani neupozornili. Na preukázanie správnosti postupu spísania notárskej zápisnice žalovaná 1/ navrhla vypočúť samotnú notárku Y. R. G., avšak zo strany žalobcov nebol daný súhlas k pozbaveniu mlčanlivosti notárky, preto nemohol byť tento dôkaz vykonaný. Súd prvej inštancie poukázal na to, že na obale notárskeho spisu je uvedené, že pani Ľ.C. ovláda slovenský jazyk, z čoho mal za preukázané, že notárka si pred spisovaním notárskej zápisnice túto skutočnosť riadne overila. Dospel k záveru, že pôvodná žalobkyňa rozumela slovensky a rozumela aj predmetnému úkonu; v konaní nebolo preukázané, že by pri spisovaní notárskej zápisnice došlo zo strany notárky k porušeniu Notárskeho poriadku v tom, že notárska zápisnica nebola pretlmočená. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a vecne úspechom žalovaných 1/ až 3/ v konaní, pričom žalovaní 2/ a 3/ si náhradu trov konania neuplatňovali.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ rozsudkom z 24. novembra 2022 sp. zn. 7Co/78/2021 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a žalovaným 1/ až 3/ priznal voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Nakoľko žalobcovia namietali, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie okrem iného aj na listinnom dôkaze - notárskom spise Y. R. G., ktorý súd prvej inštancie nevykonával ako dôkaz, odvolací súd na odvolacom pojednávaní oboznámil strany sporu s obsahom uvedeného notárskeho spisu, čo mu následne umožnilo zaoberať sa námietkami voči jeho obsahu a zároveň ako dôkaz pripustil aj čestné vyhlásenie Y. R. G. zo 6. augusta 2021 (predložené žalovanou 1/), v ktorom notárka potvrdila pravosť jej vlastných poznámok na obale spisu, pričom poznámku, že „p. Ľ. ovláda slov. jazyk“, do spisu uviedla na základe toho, že ju účastníci zmluvy takto informovali. Odvolací súd nepovažoval tento listinný dôkaz za novotu v odvolacom konaní. Tak ako žalobcovia uplatnili až v odvolaní námietky týkajúce sa nevykonania listinného dôkazu - notárskeho spisu, rovnako aj žalovaná 1/ mohla využiť prostriedky procesnej obrany týkajúce sa uvedeného nevykonaného dôkazu, ktorými zároveň reagovala na námietky odvolateľov. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie ako aj pred odvolacím súdom mal odvolací súd preukázané, že pôvodná žalobkyňa presne vedela, za akým účelom ide na notársky úrad, pretože sa v rodine už vopred dohodli, že predmetnú nehnuteľnosť daruje svojmu vnukovi a jeho manželke (žalovanej 1/). Rovnako nebolo sporné, že notárka spísala a čítala notársku zápisnicu v slovenskom jazyku. Ak by pôvodná žalobkyňa skutočne neovládala slovenský jazyk na úrovni porozumenia, o čom notárka hovorí alebo čo číta, musela by notárku na túto skutočnosť upozorniť. Nikto v konaní netvrdil, že by pôvodná žalobkyňa bola v čase spisovania právneho úkonu nesvojprávna alebo vo veľmi zlom zdravotnom stave, že by sa nevedela vyjadriť pred notárkou, že slovensky nerozumie. V čase spísania notárskej zápisnice mala 65 rokov. Navyše, v miestnosti notárskeho úradu boli prítomní aj syn a zať, pričom ani jeden z nich neupozornil notárku, že by pôvodná žalobkyňa dostatočne neovládala slovenský jazyk. Ak teda najbližšia rodina pôvodnej žalobkyne bola presvedčená, že táto je schopná porozumieť danému právnomu úkonu, a samotná pôvodná žalobkyňa pred notárkou nenamietala, že slovenskému jazyku nerozumie, je absurdné tvrdiť, že notárka porušila notársky poriadok, keď pre ňu nezabezpečila tlmočníka. Tomuto záveru nasvedčuje aj spomínaná poznámka notárky, že „p. Ľ. ovláda slovenský jazyk“. Z uvedeného je zrejmé, že notárka sa zaujímala o skutočnosť, či pani Ľ.Á. ovláda slovenský jazyk a či nie je potrebné právny úkon tlmočiť do maďarského jazyka. Poukázal tiež na skutočnosť, že žaloba založená na neplatnosti spísania notárskej zápisnice bola podaná po viac ako desiatich rokoch po jej spísaní, z čoho vyplýva jediný záujem, a to zmena vlastníckych vzťahov k nehnuteľnosti v prospech dedičov pôvodnej žalobkyne. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcov, že darovacia zmluva len simulovala iný právny úkon.

Pôvodná žalobkyňa (darkyňa) sa totiž pred súdom nikdy nevyjadrila, že by sa v rámci rodiny mali vyplácať nejaké finančné podiely. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania právne odôvodnil ustanovením § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a vecne plným úspechom žalovaných 1/ až 3/ v odvolacom konaní.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej aj len „dovolatelia“) dovolanie. Dovolanie odôvodnili ustanovením § 420 písm. f) CSP, t. j. nesprávnym procesným postupom súdu znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Navrhli zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietali, že aj keď súd prvej inštancie pripustil zmenu petitu (určenie, že do dedičstva po neb. H. T. patria sporné nehnuteľnosti), rozhodoval o pôvodnej žalobe, teda, či nebohá je výlučnou vlastníčkou sporných nehnuteľností. Taktiež sa vôbec nevyjadril k namietanému dôvodu neplatnosti - simulovanému právnomu úkonu. Odvolací súd naprával pochybenia súdu prvej inštancie, avšak nevychádzal z výsledkov dokazovania, ale zo základnej premisy, že ak niekto podá žalobu po viac ako desiatich rokoch od spísania darovacej zmluvy, jeho jediným záujmom je zmena vlastníckych vzťahov k nehnuteľnosti. Pochybenie súdu prvej inštancie - nevykonanie listinného dôkazu - napravil odvolací súd len formalisticky, bez poskytnutia reálnej možnosti ďalšej procesnej obrany žalobcom. Vykonanie ďalšieho dôkazu - čestného vyhlásenia bývalej notárky Y. R. G. - bolo neprípustnou novotou. Žalovaná 1/ nebola odvolateľom, a teda nemala právo predkladať takýto dôkaz. Dovolatelia tiež namietali, že odvolací súd nerespektoval notárske tajomstvo (vzhľadom na obsah čestného prehlásenia). Po oboznámení čestného prehlásenia nebol žalobcom daný priestor na jeho preskúmanie z hľadiska overiteľnosti. Odvolací súd sa nevyjadril k námietke, že notárka bola oklamaná, keď ju účastníci zmluvy informovali, že pôvodná žalobkyňa ovláda slovenský jazyk. Dospel tiež k zmätočnému úsudku, že ak v čase spísania notárskej zápisnice mala pôvodná žalobkyňa 65 rokov a nenamietala, že nerozumie po slovensky, z toho vyplýva, že slovensky rozumie. V predmetnom spore bol pôvodnej žalobkyni ustanovený tlmočník, čo je dôkazom toho, že slovenský jazyk neovládala. Dovolatelia namietali nesprávne hodnotenie dôkazov nižšími súdmi, ich ignorovanie a skoncentrovanie sa len na dvoch dôkazoch vykonaných odvolacím súdom. Záujmom nižších súdov bolo len vyvinúť notárku, pričom jej zodpovednosť bola pre spor irelevantná. Namietali nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 41 ods. 1 písm. a) Občianskeho zákonníka, ktoré smeruje k tomu, že ak má byť zastretý iný úkon, platí tento iný úkon a jeho neplatnosti sa nemožno dovolávať voči účastníkovi, ktorý ho považuje za nezastretý. Toto nebol ich prípad; neplatná je simulovaná darovacia zmluva, pri uzatváraní ktorej sa niektorí účastníci dohodli, že obdarovaní budú vyplácať členov rodiny podľa ich zákonných podielov. Odvolací súd zmätočne riešil platnosť zastretého právneho úkonu a nie platnosť darovacej zmluvy z dôvodu simulácie. Dovolatelia následne podali návrh na odloženie právoplatnosti napadnutého rozsudku v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie.

4. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k dovolaniu nesúhlasiac s jeho dôvodmi navrhla, aby odvolací súd dovolanie žalobcov odmietol, prípadne zamietol.

5. Žalovaní 2/ a 3/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že potvrdzujú v plnom rozsahu skutočné dôvody dovolania, lebo sú pravdivé.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal účastník konania v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) za splnenia tiež podmienok jeho zastúpenia a spísania jeho dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v

ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Dovolatelia vyvodzovali prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

9. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie dovolateľov, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k nimi tvrdenej vade zmätočnosti.

11. Pojemným znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

12. K námietke dovolateľov, že v konaní bolo rozhodnuté o pôvodnej žalobe, t. j. že pôvodná žalobkyňa je vlastníčkou predmetných nehnuteľností, pričom bola pripustená zmena žaloby na určenie, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po neb. H. T. (pôvodnej žalobkyni), dovolací súd uvádza, že táto argumentácia neobstoí, pretože petit, ktorý vyhovoval právnej predchodkyni súčasných žalobcov (vlastníčka nehnuteľností domáhajúca sa deklarovania svojho vlastníckeho práva) sa v dôsledku jej úmrtia stal neudržateľným, pretože, ako vyplýva z judikatúry najvyššieho súdu (pozri napr. uznesenie sp. zn. 5Cdo/106/2008 z 10. februára 2009), dedič sa nemôže domáhať určovacou žalobou priameho určenia svojho vlastníckeho práva k majetku poručiteľa, ale „len“ určenia toho, že tento majetok patril ku dňu smrti poručiteľa poručiteľovi, prípadne určenia, že majetok patrí do dedičstva po poručiteľovi. K zmene petitu síce došlo, to však neznamená, že sa zmenil predmet konania ako taký - súčasní žalobcovia nežiadali viac, nešlo o uplatnenie iného práva, ani o podstatnú zmenu alebo doplnenie dovtedy tvrdených rozhodujúcich skutočností.

13. K námietke dovolateľov týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu (resp. i súdu prvej inštancie) dovolací súd uvádza, že jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ktorý je chránený v čl. 46 ods. 1 Ústavy (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (príloha oznámenia FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“), je okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia síce neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.

14. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP); odvolací súd sa však v odôvodnení musí zaoberať podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie a rovnako sa odvolací súd musí vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 CSP).

15. Dovolací súd dodáva, že z odôvodnení rozhodnutí nižších súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. Odvolací súd a pred ním súd prvej inštancie odôvodnili svoje rozhodnutia podrobne, spôsobom zodpovedajúcim zákonu. S potrebnou presvedčivosťou vysvetlili tak všeobecné právne úvahy, ktoré mali na zreteli pri rozhodovaní, ako aj individuálne okolnosti preskúmaného prípadu, ktoré boli preukázané dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie.

16. Dovolací súd dopĺňa, že všeobecný súd navyše nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

17. Je potrebné dodať, že nie je pravdou, že by nebolo reagované na námietky žalobcov týkajúce sa simulovaného právneho úkonu, s uvedeným sa odvolací súd vysporiadal v odseku 13 odôvodnenia svojho rozhodnutia.

18. Za procesnú vadu konania uvedenú v § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

19. Ani prípadné nesprávne právne posúdenie veci nezakladá procesnú vadu zmätočnosti (R 24/2017).

20. Čo sa týka opakovania, resp. doplnenia dokazovania odvolacím súdom (resp. v danom prípade i odstránenia pochybenia súdu prvej inštancie spočívajúceho v nevykonaní dôkazu, hoci naň pri rozhodnutí prihliadal), dovolací súd uvádza, že námietka žalobcov o nevytvorení dostatočného priestoru v rámci pojednávania pred odvolacím súdom 24. novembra 2022, taktiež nemôže obstať. Zo zápisnice z tohto pojednávania (č. l. 351 a nasl. spisu) vyplýva, že na pojednávaní neboli prítomní žalobcovia, len ich právny zástupca, ktorý mal dostatočný priestor, aby sa k veci, dôkazom vyjadril a zo zápisnice z pojednávania nevyplýva, že by žiadal dlhšiu lehotu alebo odročiť pojednávanie. Preto námietka dovolateľov v tomto smere nie je dôvodná.

21. Pokiaľ ide o doplnenie dokazovania čestným vyhlásením notárky a v tej súvislosti namietané porušenie notárskeho tajomstva, ako i nesplnenie podmienky na doplnenie dokazovania touto listinou, je potrebné uviesť, že i keby odvolací súd pochybil a nemal predmetný dôkaz vykonať, toto nemôže predstavovať v danom prípade porušenie práva na spravodlivý proces, pretože na tomto dôkaze rozhodnutie odvolacieho súdu nestálo a tento bol použitý len ako podporný dôkaz (viď odsek 11 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu). Inak povedané, záver odvolacieho súdu k riešeným otázkam sa nezakladal len na tomto dôkaze, ale v prvom rade na dôkazoch, ktoré boli vykonané aj pred súdom prvej inštancie. Preto vyhodnocovanie a posudzovanie prípadného pochybenia odvolacieho súdu vo vzťahu k tomuto dôkazu by bolo len akademické bez vplyvu na rozhodnutie z dôvodu už uvedeného.

22. Najvyšší súd pre úplnosť uvádza, že nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých

navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) posudzoval ústavný súd, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (II. ÚS 465/2017).

23. Prípustnosť dovolania z ust. § 420 písm. f) CSP nevyplyva.

24. Pre úplnosť sa ešte dodáva, že len samotné spochybňovanie procesu dokazovania, skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní sporu, významovo nezodpovedajú ani kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 písm. a) až c) a § 432 ods. 2 CSP (pričom prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia ani vyvodzovaná dovolateľmi nebola).

25. Najvyšší súd preto dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP (ako neprípustné) odmietol.

26. Výsledok takto skončeného dovolacieho konania zavinili žalobcovia (§ 256 ods. 1 CSP per analogiam) a žalovaným ako procesným súperom žalobcov, ktorí zavinili výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu, vznikol nárok na náhradu trov konania. Túto však dovolací súd priznal len žalovanej 1/, nakoľko zvyšní žalovaní sa s dovolaním žalobcov stotožnili. O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

27. V zmysle § 444 ods. 2 CSP ak nejde o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, dovolací súd môže na návrh odložiť jeho právoplatnosť, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Najvyšší súd nezistil splnenie podmienok pre odloženie právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 2 CSP a v súlade s ustálenou predchádzajúcou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.